

FRANSE KUSTEN

AVRANCHES – SAINT MALO
Gr 34 (deel 5)

Dit is de vedette van de GR-routes, een route waarin geschiedenis, zee en zout sleutelwoorden zijn! En het is de publieksliefeling van de Fransen, die hem aanwezen als hun meest geliefde GR: Het Douanepad, of het Sentier des Douaniers! Meer dan 2000 km lang -van de Mont-Saint-Michel tot de brug van Saint-Nazaire- volgt hij de Bretonse kustlijn. De rood-witte tekens wijzen als de steentjes van Klein Duimpje de weg en wie de route loopt, krijgt zeewind en geweldige uitzichten cadeau. Het pad ontstond in 1791 en werd gebruikt door patrouillerende douaniers – vandaar de naam – die smokkelaars moesten onderscheppen. Om smokkel en plundering van wrakken te voorkomen, liepen ze dag en nacht en door weer en wind langs deze paden. Begin 20e eeuw raakte het pad in onbruik, maar in 1968 kreeg het een tweede leven, toen enkele enthousiastelingen besloten dat het een langeafstandspad moest worden. Tegenwoordig loopt het pad rond de hele Bretonse kust, van de Mont-Saint-Michel tot de brug van Saint-Nazaire.

Het is de bedoeling dat we de gehele Franse kust bewandelen via de verschillende GR-routes.

Hieronder een overzichtskaartje van de GR 34 zoals wij hem dit jaar gelopen hebben.

DEELNEMERS

Henk Jansen (Elspeet Nederland)

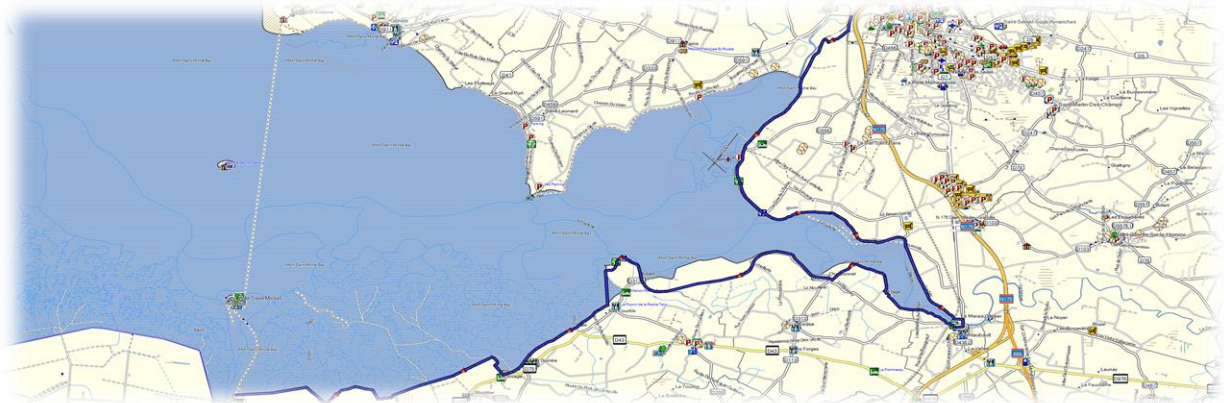

Ludwig D'Haese (Merchtem)

Ikzelf ben een veelwandelaar en ga maandelijks een tiental dagen wandelen. Ik ben met pensioen en kan dan ook ten volle mijn voornaamste hobby (wandelen en genieten van de natuur) beoefenen. Henk ken ik al dertien jaar. We hebben elkaar ontmoet op het Deltapad in Nederland. Sedertdien gaan we jaarlijks één of twee keer samen op stap. Henk is een houthandelaar en werkt dagelijks in het bos om er bomen te rooien. Hij houdt eveneens van de natuur en van het buitenleven.

Dinsdag 6 juli 2021

- Van : Avranches
- Naar : Mont-Saint-Michel
- Afstand : 28 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 6 uur

De Notre Dame des Champs is een groot neogotisch bouwwerk met imposante volumes. Beeldhouwers met een grenzeloze verbeelding hebben het gebouw opgesierd met fantastische waterspuwers, diverse soorten dieren en alleen in de fantasie bestaande personen.

Bekend is de Jardin des Plantes, een schitterende onderhouden plantentuin en geeft het zuidwestelijk deel van de stad een exotisch karakter. De tuin ligt aan de rand van de stad.

Een terras van deze vroegere monnikentuin geeft een fantastisch uitzicht op Le Mont-Saint-Michel. De tuin biedt een echte mise-en-scène van het landschap. In deze tuin treft men bijzondere bomen aan, waaronder een reuzensequoia, een Ierse Cephalotaxus, een “apenverdrietboom”, en een ceder uit de Himalaya.

De mammoetboom of reuzensequoia (foto links onder) is de zwaarste boom in de wereld. De soort komt van nature voor in Californië waar ze groeit op de westelijke hellingen van de

Sierra Nevada tussen 1.200 en 2.400 m hoogte. De grootste mammoetboom is te vinden in het Sequoia Nationaal Park in Californië, heeft een hoogte van ruim 83 m, een omtrek van 31 m bij de bodem en 26 m op borsthoogte. De boom zou uiteindelijk een hoogte kunnen bereiken van 95 m.

We dienen even halt te houden omdat een boer zijn schapen uitlaat. Het duurt wel even voordat we terug verder kunnen stappen. Ik schat de er een paar honderd schapen zijn.

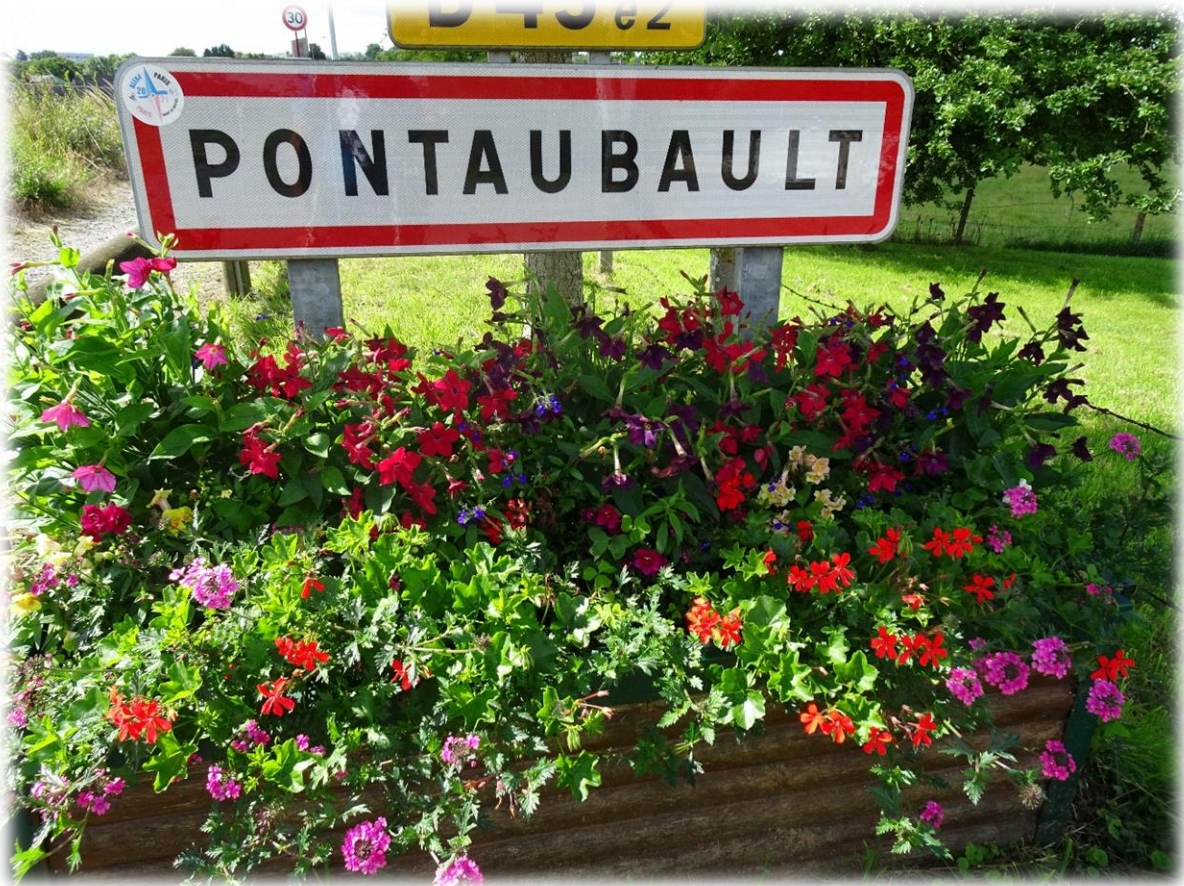

De maretak is een groenblijvende halfparasiet op bomen, die wortelt in het hout van de gastheer. Het heeft leerachtige tegenoverstaande bladeren. De witte, besachtige vrucht wordt

door vogels verspreid. De bessen worden genuttigd in de oksel van een boomtak, het zaad blijft plakken en ontkiemt. De wortel groeit dan in de boom. Zaden worden niet verteerd en hebben een kleverige laag, vandaar ook de naam 'vogelijm'. De zaden zijn voor de mens giftig.

Deze brug werd tijdens de tweede Wereldoorlog, door de Duitsers, meermaals gebombardeerd doch de brug hield stand en werd nauwelijks beschadigd. Op 1 en 2 augustus 1944 trok Generaal Patton met zijn pantserdivisie over deze brug, op weg naar Parijs.

De Mont-Saint-Michel komt steeds dichterbij. Het is een klein, rotsachtig getijdeneiland gelegen in een grote baai. Het granieten massief van de Mont-Saint-Michel is bekroond met een middeleeuwse abdij. Op de torenspits van de abdijskerk staat sinds 1898

een beeld van de heilige Michaël dat honderdzeventig meter boven de baai uitsteekt. Het eiland ligt ongeveer 1 kilometer uit de kust bij de plaats Avranches in Normandië. Vroeger was het eiland enkel over land bereikbaar bij laagwater, maar bij hoogwater was het omringd door water. Tegenwoordig loopt er een smalle brug, met pendeldienst, naar het eiland. De Mont Saint-Michel, met zijn trapstraten, is alleen toegankelijk voor voetgangers.

We logeren op +- 2 km van de Mont-Saint-Michel maar ik kan het niet laten om 's avonds al eens tot op het eiland te gaan. Door de corona zijn er hier ook maar weinig toeristen.

In 1979 werd de Mont Saint-Michel met abdijcomplex en de omliggende baai uitgeroepen tot werelderfgoed door de UNESCO. De Mont Saint-Michel is de derde toeristische trekpleister

in Frankrijk na de Eiffeltoren en het Kasteel van Versailles, met jaarlijks meer dan 3.500.000 bezoekers

De baai kent het grootste getijdenverschil van Europa. Het verschil tussen de waterstanden bij eb en vloed kan tot 15 meter bedragen, gemiddeld is het 10 meter. Door het feit dat de

laagwaterstand onder het niveau van de baai ligt komt het water bij vloed zeer snel opzetten. De legende heeft het over de snelheid van een galopperend paard (25 à 30 km/h) maar in de realiteit gaat het over een gemiddelde snelheid van 3,75 km/h; het maximum dat gemeten werd bedroeg 6,1 km/h.

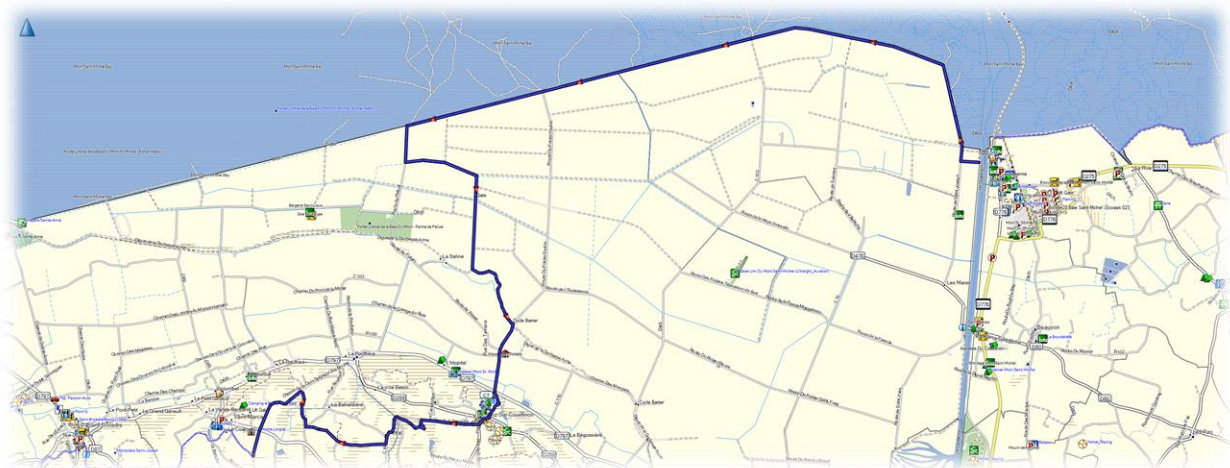

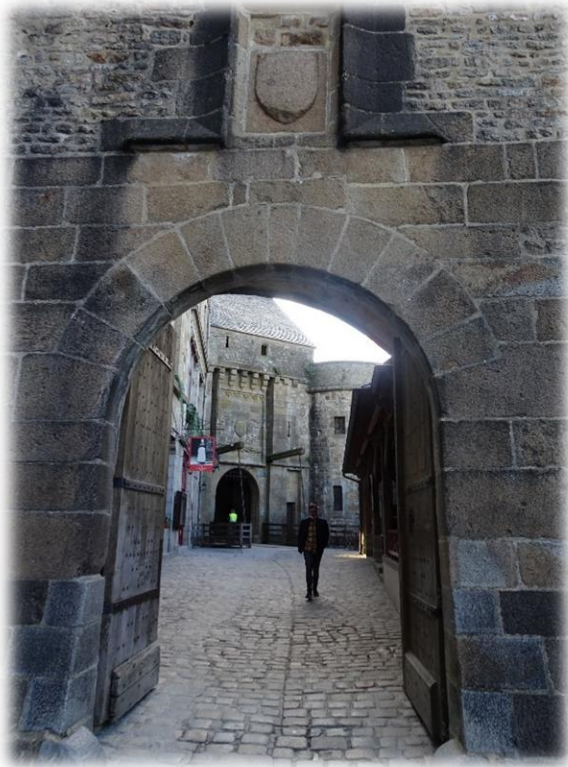
Omdat de baai extreem vlak is en het water makkelijk blijft staan kunnen in de baai plekken met drijfzand ontstaan. Drijfzand in de baai van de Mont Saint-Michel vormt zich door water onder het zand dat niet kan wegtrekken omwille van onderliggende klei. De toeristische diensten organiseren wandelingen van het vasteland naar de berg, onder de leiding van een kundige gids, waarbij men kennis kan maken met deze plekken van drijfzand.

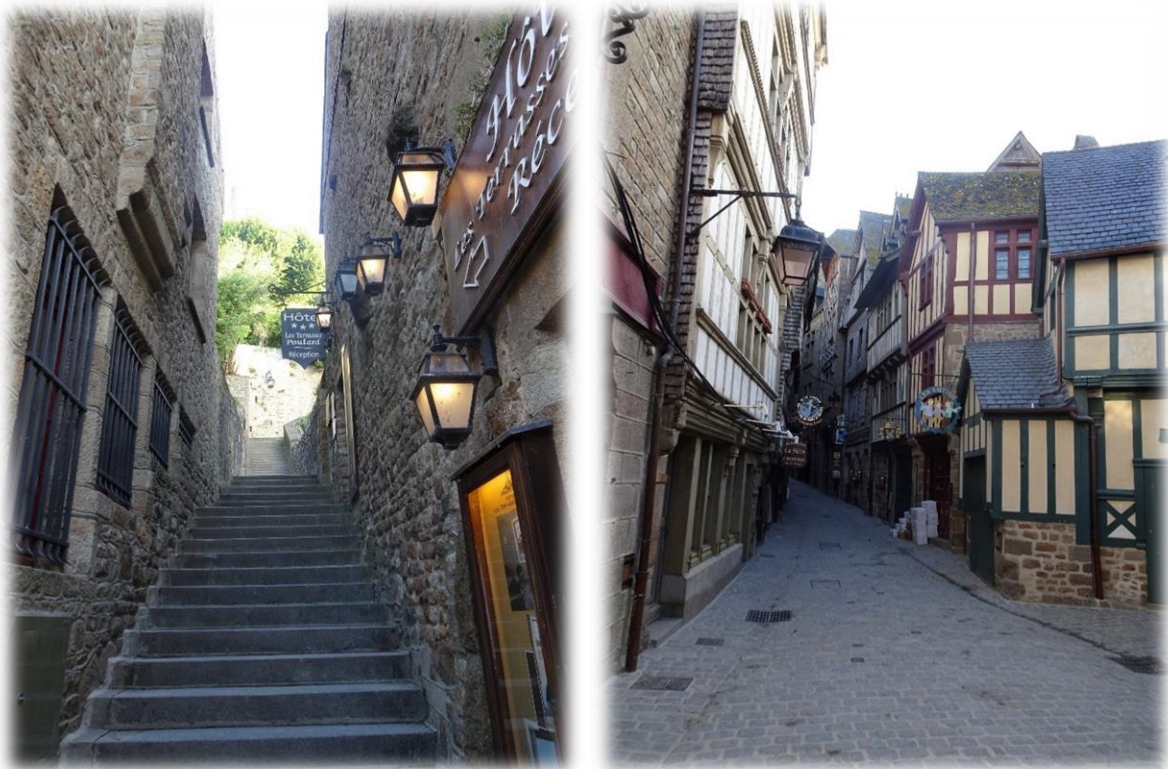
Woensdag 7 juli 2021

- Van : Mont-Saint-Michel
- Naar : Saint-Marcen
- Afstand : 21 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 5 uur

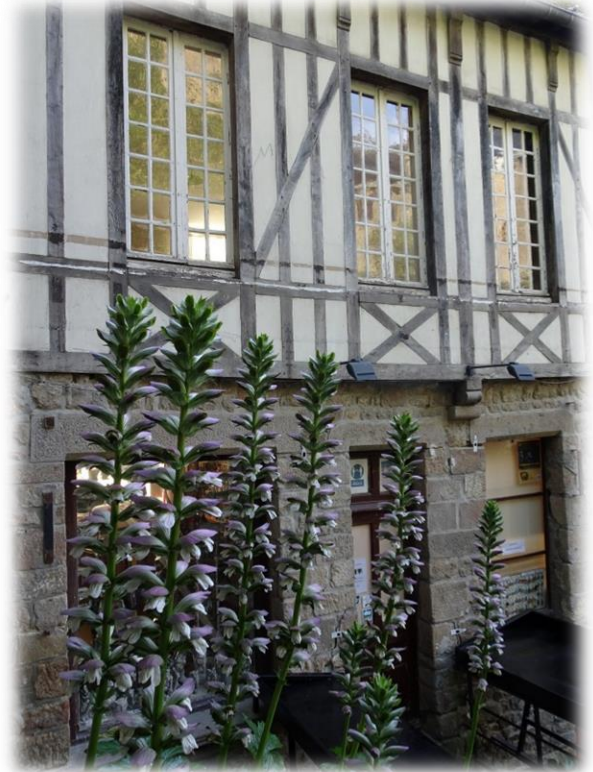

Voor we vertrekken met onze wandeling breng ik nogmaals een bezoek aan de Mont-Saint-Michel maar ditmaal ga ik samen met Henk.

De Mont-Saint-Michel was drie keer etappeplaats in wielers Rode Ronde van Frankrijk. In 1990 won er de Belg Johan Museeuw en in 2013 de Duitser Tony Martin. In 2016 startte de

Ronde van Frankrijk in Le Mont-Saint-Michel met een etappe naar Utah Beach. Een passage aan werelderfgoed Mont-Saint-Michel levert prachtige beelden op en heeft daarom promotionele waarde voor het eiland.

We zijn nagegoeg alleen op het eilandje en we zijn dan ook vlug rond. De winkeltjes zitten wel nog dicht maar wij hoeven geen inkopen te doen.

Een helikopter vliegt af en aan met bouwmaterialen voor de restauratie van de abdij.

Tijdens de Franse Revolutie werd de abdij als gevangenis gebruikt, maar sinds 1874 is hier de Dienst van Historische Monumenten ondergebracht. Er is zelfs weer een (kleine)

kloostergemeenschap aanwezig, sinds 1969. Evenwel heb ik een bezoek gebracht aan de abdij en heb ik er enkel maar lege ruimten gezien.

Na jarenlange werkzaamheden heeft de Mont enkele jaren geleden zijn oorspronkelijke karakter teruggekregen: het rotsige eilandje ligt weer prachtig in het water. Als er niets was gedaan, zou de Mont in 2040 omringd zijn door drassige weilanden. Dat terwijl de monniken

die zich hier in de middeleeuwen vestigden, de plek juist hadden uitgekozen vanwege de ligging in zee. Ze bouwden er een van de opmerkelijkste bouwwerken uit de kerkelijke geschiedenis. Het begon allemaal met Aubert, bisschop van Avranches. Hij zou in 708 een heiligdom hebben opgericht op de Mont-Tombe nadat de aartsengel Michael er drie keer verschenen was. De rest is geschiedenis.

We passeren een veld en ik zie daar rare dingen liggen die ik niet herken. Ook met een ingezoomde foto herken ik het niet. Weet iemand wat dit is?

Vandaag trekken we het binnenland in. Pas morgen zullen we terug aan de kust eindigen.

We overnachten in een klein dorpje waar er enkel een B&B is waar we kunnen overnachten. Er is geen winkeltje in het dorp of geen restaurant. Er is wel een café in het dorpje en daar

kan je ook een kleinigheid eten. Dat doen we dan ook. Ik heb er kip gegeten die zeer goed gekruid was. Evenwel ben ik na enkele uren ziek geworden en heb nagenoeg de ganse nacht niet kunnen slapen. Vermoedelijk was er dan toch iets mis met de kip of werd deze niet goed genoeg uitgebakken.

Donderdag 8 juli 2021

- Van : Saint-Marcan
- Naar : Hirel
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 6 uur

Ik ben ziek en krijg geen eten binnen. Ik vertrek toch maar het gaat zeer langzaam.

Uiteindelijk zal ik vandaag enkel maar drie bananen naar binnen krijgen.

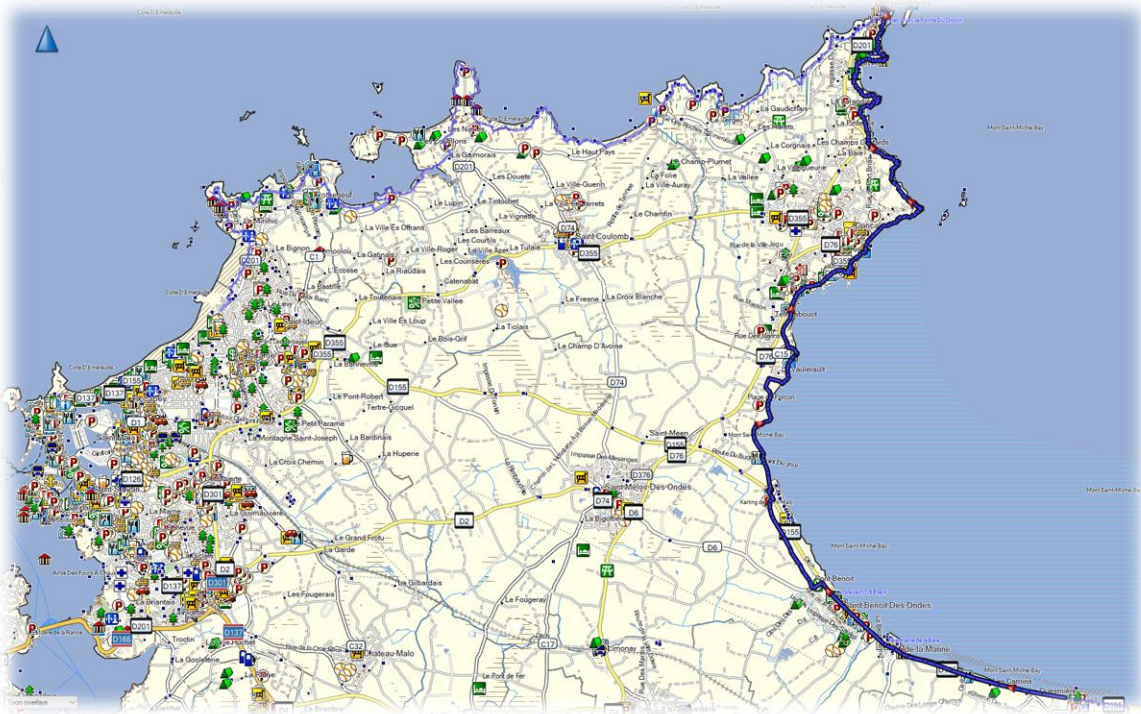
Hoe later de dag vordert hoe slechter ik mij voel. Op zowat 9 km van het einde ben ik totaal uitgeput en neem ik een taxi naar het hotel.

Henk zet zijn weg alleen verder. Ikzelf kruip in bed en probeer uit te zieken.

Vrijdag 9 juli 2021

- Van : Hirel
- Naar : Pointe Du Grouin
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 6 uur

Tot de Mont-Saint-Michel hebben we de GR 223 gevolgd. Vervolgens zijn we overgestapt op de GR 34. Deze GR volgt de gehele Bretonse kust over een afstand van zowat 2.000 km.